Prima instanţă: Judecătoria Chişinău, sediul Centru (jud. Speranța Clima)
Dosarul nr. 2r-304/26
(2-26007985-02-2r-10022026)

D E C I Z I E

16 februarie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurentul *****, în interesul copiilor minori *****, *****, ***** și *****, reprezentat de avocatul Victoria Burduja, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2026, prin care s-a respins cererea înaintată de *****, în interesul copiilor minori *****, *****, ***** și ***** cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor *****,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 26 ianuarie 2026, *****, în interes propriu și în interesul copiilor minori *****, *****, ***** și *****, a depus cerere cu privire la eliberarea ordonanței de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor *****.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2026, s-a respins cererea înaintată de *****, în interesul copiilor minori *****, *****, ***** și *****. S-a încasat de la *****, în beneficiul *****, cheltuielile de asistență juridică în mărime de 6000 lei ca reale, necesare și rezonabile.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 28 ianuarie 2026 prin intermediul poștei electronice, recurentul *****, în interesul copiilor minori *****, *****, ***** și *****, reprezentat de avocatul Victoria Burduja, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2026, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de aplicare a măsurilor de protecție, să fie admisă integral.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea recursului s-a indicat că nu este de acord cu încheierea primei instanţe şi o consideră neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

Suplimentar la cele invocate în cererea depusă în instanța de fond, punctează că instanţa de fond a confundat existenţa unui conflict juridic între părţi cu inexistenţa violenței psihologice. Potrivit art. 2 din Legea nr. 45/2007, violența psihologică include: presiunea psihică, intimidarea, amenințările, hărțuirea, crearea unei stări de anxietate, tensiune sau temere. Existenţa unui litigiu civil nu exclude aplicarea Legii nr. 45/2007, ci poate constitui chiar contextul în care violența psihologică se manifestă.

Punctează că, instanţa de fond nu a reținut că, conform Notei informative a DPDC Buiucani din 16 ianuarie 2026, întocmită în urma interviurilor cu copiii, minorele ***** au confirmat că simt frica şi o tensiune constantă. Copiii descriu comportamentul mamei ca fiind extrem de agresiv şi inadecvat, declarând că nu se simt în siguranță.

Relevă că, la 19 ianuarie 2026, instanţa de judecată (dosar nr. 2o/pr-28/26) a emis deja o ordonanță de protecție pentru un termen de 90 de zile în privinţa bunicii copiilor pe linie maternă - *****. Având în vedere că pârâta, ***** acționează în complicitate cu mama sa, copiii au nevoie stringentă de măsuri de protecție în oglindă şi față de mamă, pentru a exclude traumatizarea ulterioară a acestora. Instanţa de fond urma să rețină că, de facto, acţiunile de violență au loc în instituția de învățământ a copiilor minori, copiii refuză şi nu doresc petrecerea timpului cu intimata invocând frică, teamă, aplicarea violenței fizice de către mama şi bunica pe linie maternă. Instanţa de fond a concluzionat că, litigiul între părţi este vis-a-vis de graficul de întrevederi a copiilor. Dar, a omis să aprecieze probele prin care DPDC a emis concluzii privind starea psiho-emoţională a copiilor, iscarea conflictului din momentul revenirii mamei.

Subliniază că, pentru a preîntâmpina pericolul ce planează asupra securității, sănătății și bunăstării personale, asupra vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a victimei ***** și copiilor *****, *****, *****, *****, se impune necesitatea, în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 anumite restricții în privinţa agresorului *****.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de aplicare a măsurilor de protecție, să fie admisă integral.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza civilă a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu pe data de 10 februarie 2026.
6. Intimata *****, Autoritatea Tutelară Teritorială DPDC Buiucani, deși au fost informați, despre examinarea recursului, nu au prezentat referință la acesta și

nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

7. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs, Colegiul consideră recursul drept neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.
8. Conform prevederilor art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părţilor.
9. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurentul respectând acest termen.
10. În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.
11. Colegiul reține că potrivit Convenției nr. 1950 din 4 noiembrie 1950 pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, art. 8 cu privire la dreptul la respectarea vieții private şi de familie orice persoană are dreptul la respectarea vieţii sale private şi de familie, a domiciliului său şi a corespondenţei sale. Nu este admis amestecul unei autorităţi publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege şi dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea naţională, siguranţa publică, bunăstarea economică a ţării, apărarea ordinii şi prevenirea faptelor penale, protejarea sănătăţii sau a moralei, ori protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.
12. Conform art. 11, alin. (1) din Legea nr. 45-XVI din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, victimei i se garantează apărarea drepturilor şi intereselor legitime.
13. Potrivit art. 278^4 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliţie, organul de asistenţă socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie în interesele copilului sau ale persoanei în privinţa căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea şi protecţia personală sau patrimonială a persoanei

aflate sub ocrotire şi în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

14. În conformitate cu capitolul XXII[2] din Cod de procedură civilă cu privire la aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie, cât și din prevederile art. 15 alin. (1) al Legii nr.45-XVI din 1 martie 2007, în raport cu circumstanțele speței, Colegiu conchide că prima instanță just și motivat a considerat că nu este necesar a se aplica măsurile de protecție victimei violenței în familie.
15. Potrivit art. 2 din Legea nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, violență în familie reprezintă acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.
16. Scopul eliberării ordonanței de protecţie, în cazurile de violenţă în familie constă în prevenirea unui risc real, iminent şi imediat pentru viaţa sau sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.
17. În cererea privind aplicarea măsurilor de protecţie se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecinţele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecţie, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanţele care indică la pericolul iminent de violenţă în viitor.
18. Raportând la caz prevederile legale susmenționate, instanţa de recurs relevă că instanţa de fond just a respins cererea petiționarului, or, la materialele dosarului nu există probe pertinente și concludente în privința violenței admise de presupusul agresor, din care s-ar putea concluziona existența pericolului imediat, real și iminent.
19. Colegiul reține că instanța fond just a constatat că la caz nu se confirmă prezența violenței în familie în sensul Legii cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 care la art. 2 definește violența în familie ca fiind – acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; *violență fizică* – vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire,

îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; *violenţă sexuală* – orice violență cu caracter sexual sau orice conduită sexuală ilegală în cadrul familiei sau în alte relații interpersonale, cum ar fi violul conjugal, interzicerea folosirii metodelor de contracepție, hărțuire sexuală; orice conduită sexuală nedorită, impusă; obligarea practicării prostituției; orice comportament sexual ilegal în raport cu un membru de familie minor, inclusiv prin mângâieri, sărutări, pozare a copilului și prin alte atingeri nedorite cu tentă sexuală; alte acțiuni cu efect similar; *violenţă psihologică* – impunere a voinţei sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin ameninţări verbale, prin afişare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării profesionale, interzicere a frecventării instituţiei de învăţământ; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar; *violenţă spirituală* – subestimare sau diminuare a importanţei satisfacerii necesităţilor moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspiraţiilor membrilor de familie, prin interzicere, limitare, luare în derâdere sau pedepsire a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice sau religioase; impunere a unui sistem de valori personal inacceptabile; alte acţiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; *violenţă economică* – privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar; *prejudiciu moral* – cauzare a suferințelor fizice și/sau psihice, care conduce la umilire, frică, înjosire, incapacitate de apărare împotriva violenței, la sentimente de frustrare și la alte consecințe cu caracter similar; *prejudiciu material* – daune materiale, susceptibile de evaluare sau estimare financiară/pecuniară, rezultând din orice act de violență în familie, în concubinaj, precum și costurile pentru instrumentarea cazurilor de violență în familie; *agresor* – persoană care comite acte de violenţă în familie, în concubinaj. În cazul plângerilor din partea mai multor membri de familie, cu învinuiri reciproce de comitere a actelor de violenţă, agresorul va fi identificat luându-se în considerare

următoarele circumstanţe: care dintre subiecţii implicaţi a acţionat în apărarea sa ori a altei persoane; probabilitatea survenirii unor situaţii critice pentru fiecare persoană; modul de acţionare în cadrul scenei de violenţă şi gravitatea leziunilor provocate de fiecare persoană; plângerile anterioare de violenţă în familie, alte împrejurări care indică la iniţiatorul actelor de violenţă; *victimă* – persoană, adult sau copil, supusă actelor de violenţă în familie, în concubinaj; *ordonanţă de protecţie* – act legal prin care instanţa de judecată aplică măsuri de protecţie a victimei; *situaţie de criză/situaţie critică* – totalitate a circumstanţelor ce prezintă pericol iminent pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a persoanei, necesitând intervenţie în regim de urgenţă cu măsuri de protecţie […].

20. Materialele cauzei atestă că ***** și *****, s-au aflat în căsătorie, având în comun patru copii minori *****, *****, ***** și *****.
21. La fel, se atestă că prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2022, domiciliul copiilor minori a fost stabilit cu mama *****. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 24 iunie 2024, care nu a devenit definitivă, a fost modificat domiciliul copiilor minori *****, *****, ***** și *****, determinat prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2022 și s-a stabilit domiciliul acestora cu tata *****.
22. Colegiul atestă că, dispunând respingerea cererii depusă de *****, instanța de fond just a reținut că la cererea mamei *****, a fost instituită în privința părților Comisia pentru protecția copilului din cadrul Direcției Buiucani, care după mai multe consultări, întrevederi cu ambii părinți, cu copiii, cu consilierul CNAPC, prin decizia Direcției nr. 02/76 din 30 octombrie 2025 a fost stabilit lui ***** un program de întrevederi cu copiii minori și anume: - pe parcursul săptămânii în zilele de miercuri de la ora 16.00, mama ia copiii de la școală și grădiniță și petrece timp cu copiii până la ora 19.00, mama conduce copiii acasă; - în weekend – în a II și a IV săptămână a lunii în zi de sâmbătă – mama ia copiii de la ora 10.00 și petrece timp cu copiii până la orele 16.00, mama conduce copiii acasă; - în I și a III săptămână a lunii, în zi de duminică, mama ia copiii de la ora 10.00 și petrece timpul cu copiii până la 16.00, mama conduce copiii acasă; - primele 6 întrevederi a copiilor cu mama vor avea loc în prezența tatălui, iar ulterioarele vizite vor avea loc în lipsa acestuia; - alte întrevederi a copiilor cu mama vor avea loc la dorința copiilor și la înțelegerea dintre părți.
23. Instanța de fond just a reținut și faptul că potrivit celor menționate ambele părți, un grafic similar Direcția a aprobat și pentru întrevederea bunicii pe linia maternă cu nepoții săi – *****, și anume în zilele de joi începând cu ora 16.00 și până la 17.00, precum și în zilele de odihnă, peste o săptămână, cu

întrevederea concomitentă și a mamei copiilor.

24. După cum a menționat reclamantul-recurent, făcând referire la zilele de 3 decembrie 2025, din 15 ianuarie 2026 și din 18 ianuarie 2026, când au avut loc pretinsele acte de agresiune din partea pârâtei-intimate, rezultă că aceste zile coincid calendaristic cu zilele din graficul de întrevedere a mamei cu copiii minori aprobat de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului s. Buiucani.
25. Astfel, la 3 decembrie 2025, zi de miercuri, în ziua întrevederii mamei cu copiii minori, la orele 16.40, tatăl copiilor *****, deși nu era stipulat în graficul de întrevederi, acesta se afla la liceul unde învățau copiii. În acea zi ***** nu a reușit să petreacă timpul cu copii, ultimii refuzând întrevederea.
26. La 15 ianuarie 2026, zi de joi, la data întrevederii bunicii pe linia maternă cu copiii minori la instituția unde aceștia își fac studiile, nu a fost posibilă îndeplinirea programului la fel din cauza că a intervenit tatăl copiilor, care era și el prezent la liceu, drept urmare copiii au refuzat de a petrece timpul cu bunica.
27. La 18 ianuarie 2026, orele 10.00, zi de duminică, la data întrevederii bunicii pe linia maternă și a mamei, nu a fost respectat graficul de întrevedere cu copiii și petrecerea timpului cu aceștia până la orele 16.00, din cauza că copiii refuzau să-și vadă mama și drept urmare, după cum a declarat nemijlocit *****, ultimul a forțat ușa casei sale și a închis ușa de la intrare în fața pârâtei și bunicii copiilor.
28. Prin aceeași decizie de stabilire a programului de întrevederi, Direcția a atenționat părinții asupra inadmisibilității nerespectării drepturilor copiilor la comunicare cu ambii părinți și a membrilor familiei lărgite (pct.1). Cu toate acestea *****, invocând că copiii sunt stresați, a refuzat ca mama să-și realizeze întrevederea cu copiii până la ora stabilită. ***** nu a încălcat graficul de întrevedere și nu încălcat programul de activitate al copiilor, însă din motive neclare la sesiunile de întrunire se prezenta și tatăl copiilor, care, reieșind din situația actuală în prezenta familie, implicit provoca anxietate la minori.
29. Colegiul reține că prin pct. 7 din decizia Direcției, a fost atenționat tatăl ***** să faciliteze întrevederile mamei cu copiii și să nu aplice impedimente mamei ***** în acest sens.
30. Dispunând respingerea cererii privind eliberarea ordonanței de protecție, instanța de fond just a reținut că, după cum a declarat nemijlocit și reclamantul, contrar pct. 10 din decizie, că tatăl nu pregătea copiii în prealabil pentru întrevedere (nu erau îmbrăcați), respectiv la ora convenită copiii nu erau pregătiți pentru predarea celuilalt părinte. La fel, după cum a declarat pârâta, aceasta pe parcursul anului, chiar și înainte de decizia Direcției, nu a

avut și nici nu are până în prezent vreun contact telefonic cu copiii săi, nu a fost informată vreodată dacă minorii sunt bolnavi sau nu, deci contrar pct. 8 din decizie.

31. Potrivit celor declarate, la datele enunțate supra, au fost create situații de conflict în prezența copiilor, nu s-au comportat părinții respectuos unul față de altul, din contra, se certau, drept urmare a fost periclitat echilibrul psihic al copiilor.
32. Colegiul remarcă că, instanța de fond just a reținut că în privința familiei ***** a fost inițiată din vara anului 2025 un proces de reabilitare a copiilor în cadrul CNPAC (Centrul de asistență și reabilitare psihologică a copilului și familiei ”Amicul”), inclusiv la recomandarea Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului s. Buiucani, proces care de mai bine de jumătate de an nu a fost finisat.
33. Cu toate acestea, atât *****, cât și *****, au sesizat în egală măsură organele de forță cu plângeri, în privința ambilor au fost întocmite materiale contravenționale, emise ordine de restricție, ordonanțele de protecție formulate de ambii au fost respinse de instanțele judecătorești, ambii părinți sesizează organele de protecție a copiilor, tatăl ***** prin cereri scrise refuză să fie intervievați copiii de către specialiști, iar nerespectarea condițiilor graficului de întrevedere a mamei cu copiii din partea tatălui rezultă lesne și din mesajele telefonice a acestora.
34. Potrivit răspunsului CNPAC din 29 septembrie 2025, rezultă că procesul de evaluare psihologică a copiilor ***** este în desfășurare, la finalizarea procesului urmând a fi planificate domeniile de intervenție psihosocială și întocmirea Planului individual de asistență specializată pentru fiecare copil, cu aprobarea părinților.
35. Dispunând respingerea cererii, instanța de fond just a remarcat că, deși ***** a prezentat Nota informativă a DPDC Buiucani din 16 ianuarie 2026, întocmită în urma interviurilor cu copiii, în cadrul cărora minorele ***** au confirmat că simt frica și o tensiune constantă și descriu comportamentul mamei ca fiind extrem de agresiv și inadecvat, declarând că nu se simt în siguranță, din aceeași notă rezultă că urmează a fi impusă reevaluarea modului de desfășurare a întrevederilor dintre mamă, bunică și copii, în condiții de siguranță. Totodată, copiii necesită suport psihologic continuu pentru gestionarea fricii și a tensiunilor emoționale. La fel, instanța de fond just a remarcat că din aceeași notă nu poate fi dedus ce și cine provoacă starea de anxietate și nesiguranță la copii în momentul întrevederilor, în cazul în care acest program de întrevedere este stabilit anume pentru a restabili relațiile armonioase dintre copii-părinți, dar nu pentru a-i îndepărta pe ultimii definitiv din viața minorilor, în special în cazul în care în prezenta cauză este

vorba de 3 minore cu vârsta de *****, precum și un minor *****.

36. La acest compartiment, instanța de fond just a remarcat că, în cazurile de violență în familie, scopul eliberării ordonanței de protecție constă în prevenirea unui risc real şi imediat, or, sunt puse în pericol viața şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgență a protecției victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violență asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.
37. Distinct din cele constatate, instanța de fond just a reținut că la caz, nu au fost prezentate probe ce ar confirma riscul real și imediat de violență față de minorii ***** (a.n. *****), ***** (a.n. *****), ***** (a.n. *****) și ***** (a.n. *****) și față de ***** nemijlocit din partea mamei - *****, ce ar pune în pericol viața și sănătatea copiilor minori, precum și preîntâmpinarea unor noi acte de violență, din moment ce copiii și se află la domiciliul tatălui de mai bine de un an. La fel, nefiind întemeiate nici pretențiile lui ***** privind aplicarea măsurilor de protecție față de sine.
38. Dispunând respingerea cererii de recurs, Colegiul remarcă că, la caz, se constată că relațiile dinte foștii soți sunt tensionate, neînțelegerile și conflictele apar ca rezultat al litigiilor apărute între părți în ceea vizează determinarea domiciliul copiilor minori și întrevederile minorilor cu părinții, iar instanța nu poate aplica măsuri de protecție în temeiul art. 278^7 din Codul de procedură civilă, or, conflictul apărut între părinții copiilor minori, urmează a fi soluționat în cadrul unui litigiu civil, iar modalitatea de soluționare aleasă de către ***** este una eronată la acest moment.
39. În aceeași ordine de idei, Colegiul reține că din moment ce între foștii soți ***** și *****, există alte categorii de litigii, implicit nu se poate pretinde și la necesitatea impunerii măsurilor de protecție, în special în cazul în care anterior față de ***** nu a fost eliberată vreo ordonanță de protecție.
40. Colegiul punctează că în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se indică circumstanţele actului de violenţă, intensitatea, durata, consecințele suportate şi alte circumstanțe care indică necesitatea aplicării măsurilor de protecție, informația referitoare la relația dintre victimă şi agresor, circumstanţele care indică la pericolul iminent de violenţă în viitor.
41. În acest sens, judecarea acestei categorii de cauze urmează să se înfăptuiască pe principiul asigurării interesului superior al victimei, consfinţit în actele internaționale fundamentale în domeniul drepturilor omului, asumate ca obligaţiuni ale statului, şi, la fel, pe principiul toleranţei „zero”, adică aplicarea măsurilor de protecţie trebuie să aibă un efect descurajant pentru agresor.
42. La fel, instanța are în vedere că declarația independentă a victimei este

suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

43. Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că din definiția legală a acestuia tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale. Totodată, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.
44. Distinct din cele constatate, Colegiul atestă că instanța de fond just a reținut că la caz nu au fost prezentate probe pertinente ce ar confirma riscul real și imediat de violență din partea ***** ce ar pune în pericol viața și sănătatea copiilor minori *****, *****, ***** și *****, precum și preîntâmpinarea unor noi acte de violență.
45. În același timp, instanța subliniază că în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.
46. Astfel, instanța de fond adoptând soluția de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de protecție pentru victimele violenţei în familie, instanța de judecată just a reținut că în lipsa probelor care să confirme existenţa violenţei asupra copiilor minori *****, *****, ***** și ***** și a riscului de a fi supus actelor de violenţă pentru viitor din partea mamei, nu rezultă un pericol iminent de comitere a violenței psihologice în privința copiilor minori *****, *****, ***** și *****. Or, după cum s-a remarcat, scopul eliberării ordonanţei de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, prin care poate fi pusă în pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntâmpinarea unor noi acte de violenţă.
47. La caz, Colegiul constată că, în condițiile în care, la materialele dosarului lipsesc probe ce ar confirma faptul că *****, ar atenta la viața și integritatea fizică sau psihică a pretinsei victime, se atestă netemeinicia aplicării măsurilor de protecție a victimei violenței în familie pentru copii minori *****, *****, ***** și *****.
48. Materialele anexate la dosar, nu confirmă prezența actelor de persecuție sau a

unui pericol iminent.

49. Sub acest aspect, Colegiul reține că ținând cont de consecințele juridice ale emiterii ordonanței de protecție, care impune în mod necesar restrângeri ale drepturilor și libertăților constituționale ale pretinsului agresor, urmează a fi administrate probe concludente care ar demonstra săvârșirea de către pretinsul agresor al actelor de violență împotriva pretinsei victime, or, probe în acest sens nu au fost prezentate.
50. La acest compartiment, instanța de fond corect a menționat că în lipsa dovezilor concludente care ar demonstra circumstanțele actelor de violență în perioada invocată de petiționar, cererea urmează a fi respinsă, nefiind suficiente doar argumentele recurentului fără coroborare cu alte mijloace de probe administrate de către organele de drept.
51. Concomitent, instanţa de recurs relevă că, contrar prevederilor art. 432 din Codul de procedură civilă, recurentul, nu a invocat absolut nici un argument întemeiat, care ar combate concluziile din încheierea atacată şi nu a prezentat careva motive ce ar face pasibil casarea încheierii supuse recursului.
52. Respingând recursul instanţa de recurs pune în evidență faptul că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale că, nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (*cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).
53. În virtutea celor expuse, Colegiul respinge, ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile recurentului.
54. Totodată, instanţa de recurs relevă că, conform jurisprudenţei CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991*), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.
55. Așadar, din argumentele relatate şi ținând cont de faptul că, încheierea primei instanţe este întemeiată şi legală, instanţa de recurs reiterează concluzia de a respinge recursul declarat şi a menține încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de recurentul *****, în interesul copiilor minori *****, *****, ***** și *****, reprezentat de avocatul Victoria Burduja, ca fiind neîntemeiat.

Se menţine încheierea Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 27 ianuarie 2026.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan